

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 27

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického textu. Obvinenia, spravodajské informácie, medicínske tvrdenia, predpovede a výklady udalostí sú tvrdeniami autora; ich uvedenie neznamená, že ide o overené fakty. Historické medicínske pasáže nemožno považovať za zdravotné odporúčania.

Úvod

Dobrá deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 29. októbra 1977 a toto je môj Audio list č. 27. Včera pred pätnástimi rokmi, 28. októbra 1962, si Amerika vydýchla, keď sa kubánska raketová kríza skončila kapituláciou Sovietskeho zväzu. V to nedeľné ráno Rádio Moskva oznámilo, že všetky práce na útočných raketových základniach na Kube sa zastavujú a že základne budú pod dohľadom Organizácie Spojených národov demontované. Tak sa skončilo šesť dní, počas ktorých svet pre nebezpečný sovietsky hazard viditeľne balansoval na pokraji jadrovej vojny.

Verejná kríza sa začala televíznym prejavom prezidenta Johna F. Kennedyho v pondelok večer 22. októbra 1962. Desiatky miliónov Američanov sa zhromaždili pred televízormi, pretože správy celý deň oznamovali, že sa chystá niečo veľké. Keď nám prezident Kennedy povedal, že sovietske útočné jadrové rakety na Kube sú takmer pripravené na použitie, niektorých Američanov to prekvapilo a iných nie. Tí, ktorých to neprekvapilo, počuli varovania zosnulého senátora Kennetha Keatinga z New Yorku. Vyše roka varoval pred kubánskymi raketami v prejavoch po celej krajine.

Mnohých ďalších Američanov však správa o raketách z úst prezidenta Kennedyho v ten večer šokovala. Niektorí nikdy nepočuli skoršie varovania senátora Keatinga, pretože veľké médiá príbeh zablokovali. Iní ich počuli, ale uverili popretiam vlády. Všetkých, vrátane Kremľa, však ohromila reakcia prezidenta Kennedyho na kubánsku raketovú hrozbu. Vyhol sa slovu „blokáda“, ktoré v medzinárodnom práve označuje vojnový čin, a oznámil takzvanú karanténu útočných zásielok smerujúcich na Kubu. Presadzovať ju malo vtedajšie najmocnejšie námorníctvo na Zemi, námorníctvo Spojených štátov. Prezident navyše žiadal demontovanie raketových základní a stiahnutie sovietskych síl, inak hrozil ráznejším americkým zásahom.

Potom zazneli mrazivé slová: „Každá raketa vypustená z Kuby proti ktorémukol'vek národu sa bude považovať za útok Sovietskeho zväzu na Spojené štáty, ktorý si vyžiada úplnú odvetu.“ Jack Kennedy odmietol predstierať, že vinníkom je Kuba, a postavil sa Sovietskemu zväzu priamo, prostredníctvom jedinej veci, ktorá si vynucuje sovietsky rešpekt: vojenskej sily.

Veľký historik Carroll Quigley, ktorý zomrel začiatkom tohto roka, veľmi presne zhrnul okolnosti kubánskej krízy vo svojom monumentálnom diele „TRAGÉDIA A NÁDEJ“, vydanom spoločnosťou MacMillan v roku 1966:

„Dominujúcou skutočnosťou celej situácie bola zdrvivá povaha americkej moci a fakt, že o nej vedeli Biely dom aj Kremľ, ale svet ju zväčša nepoznal a určite sa nezverejňovala. Okolo hraníc Sovietskeho zväzu bolo 144 rakiet Polaris, 103 Atlas, 159 rakiet Thor, Jupiter a Titan a 1 600 bombardérov dlhého doletu, z ktorých mnohé nepretržite lietali s jadrovými bombami. Keď prezidentov prejav odštartoval verejnú krízu, bolo zmobilizovaných alebo uvedených do pohotovosti päť divízií strategickej zálohy americkej armády s približne 100 000 mužmi, ďalej 100 000 príslušníkov letectva a rovnaký počet príslušníkov námorníctva a námornej pechoty. Prvá obrnená divízia bola letecky premiestnená z Texasu na východné pobrežie; na blokádnej hliadke bolo 90 vojnových plavidiel vrátane ôsmich lietadlových lodí. Na Floride zostavili veliteľstvo pre inváziu na Kubu a z Guantánama evakuovali 2 700

príbuzných vojenského personálu. Pod takým tlakom Chruščov v piatok 26. októbra povolil - takmer by sa dalo povedať, že spanikáril.“

O dva dni neskôr Rádio Moskva oznámilo prijatie Kennedyho požiadaviek. Mnohí kritici upozorňovali, že po samotnej kríze Amerika zdanlivo ponechala zbytočné medzery umožňujúce Sovietom podvádzať pri sťahovaní z Kuby. Bez ohľadu na to však jadrovej vojne počas samotnej kubánskej krízy zabránila drvivá moc Ameriky.

Dva roky pred kubánskou krízou generál Nathan Twining pri odchode z funkcie predsedu Zboru náčelníkov štábov varoval Ameriku: „Sily, ktoré nedokážu zvíťaziť, nedokážu odstrániť.“ Týchto niekoľko slov zdravého rozumu zhrňalo poučenie z niekoľkých tisícročí vojenských dejín; a v októbri 1962 kubánska raketová kríza dokázala, že v jadrovom veku platia rovnako ako kedykoľvek predtým. Človek by si myslel, že taký tesný dotyk s jadrovou katastrofou natrvalo upozorní americký ľud na realitu prežitia, ale nestalo sa tak.

Americkej verejnosti nevysvetlili, že rozhodujúcim faktorom, ktorý zabránil vojne, bola štvornásobná vojenská prevaha Ameriky nad Ruskom v roku 1962. Naša predchádzajúca vojenská prevaha sa dostala do pozornosti verejnosti až neskôr, v spojení s výrazmi ako „nadmerné zničenie“, „odmeraná reakcia“ a „vzájomne zaručené zničenie“; a vtedy bolo cieľom zmenšiť ju až na nulu.

Ak sa však americký ľud z Kuby nepoučil, Kremel' áno. Najlepšie si lekciu osvojil Leonid Brežnev, Chruščovov šéf raketového programu. Chruščovov neúspech v kubánskej raketovej záležitosti bol začiatkom jeho konca v Kremli. Ironiou je, že keď Chruščov v roku 1964 zosadili, jeho miesto nezaujal nikto iný než Brežnev, ktorý bol skutočným strojcom kubánskeho raketového plánu. Brežnev bol odhodlaný, že Sovietsky zväz už nikdy neutrpí takú porážku.

Podobnosť dneška s kubánskou raketovou krízou je nápadná. Tak ako vtedy sme opäť cieľom jadrových rakiet krátkeho doletu, ibaže tentoraz sa skrývajú v našich vlastných teritoriálnych vodách a sú pripravené na podvodný štart na satelitný povel. Tak ako vtedy trvá sovietska raketová kríza už vyše roka a americký ľud nepozná fakty pre informačnú blokádu veľkých médií a vládne popieranie. Tak ako vtedy je dominantnou skutočnosťou jednostranná vojenská výhoda jednej strany; tentoraz nás však neohrozujú iba rakety, ale aj podvodné jadrové míny, ktoré sovietski agenti rozmiestnili po celej našej krajine.

Verejnosť opäť spoločne klamú federálna vláda a ovládané veľké médiá - nielen mlčaním a popieraním, ale propagandou, ktorá pomáha zakrývať nepriateľské operácie už namierené proti nám. A čo je najhoršie, jednostranná vojenská nerovnováha dnes nezvýhodňuje Ameriku, ale Sovietsky zväz.

Počas uplynulého mesiaca sa medzinárodnou scénou začali šíriť nezvyčajne rýchle, mäťúce a dramatické zmeny. Na Blízkom východe sa tri roky sovietskeho zatmenia náhle skončili spoločným sovietsko-americkým vyhlásením a pritom sa prejavila radikálna zmena americkej politiky voči Izraelu. Červená Čína po desaťročí ostrého zápasu so Sovietskym zväzom začala začiatkom tohto mesiaca náhle podnikať konkrétne kroky k zmiereniu s Ruskom. Indický premiér Desai, ktorý kedysi odsudzoval komunizmus, začiatkom mesiaca odcestoval do Moskvy a teraz tvrdí, že priateľstvo Indie so Sovietskym zväzom je „stmelené“. Správy a komentáre nás zrazu ubezpečujú, že medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi nastáva odmäk, a odzbrojenie sa zo všetkých strán náhle stalo prevládajúcou témou svetových záležitostí.

Tento a mnohý ďalší vývoj nastal po katastrofálnej americkej porážke od Sovietskeho zväzu minulý mesiac, 27. septembra 1977, v stále utajovanej bitke žatevného splnu. Bola to prvá plnohodnotná vesmírna bitka v dejinách; a ako som vám podrobne povedal minulý mesiac v Audio liste č. 26,

Sovietsky zväz z nej vyšiel ako jediný vlastník rozhodujúcej novej zbrane s časticovým lúčom. Práve tento sovietsky vojenský prielom je základom toho, čo dnes vyzerá ako lavína diplomatických prielomov zahŕňajúcich Sovietsky zväz po celom svete.

V tejto chvíli, priatelia, je chladná a tvrdá pravda podľa autora takáto: Sovietsky zväz by dnes mohol napadnúť Spojené štáty a zvíťaziť. Americká odveta by však Rusku za také sovietske dobytie stále mohla spôsobiť značné utrpenie; oni nás však radšej zničia bez vlastného utrpenia a udalosti sa teraz pohybujú týmto smerom.

Moje tri dnešné témy sú: 1. SOVIETSKY ČASTICOVÝ LÚČ A ZABIJACKÉ DRUŽICE 2. ŠÍRIACI SA ATÓMOVÝ MOR NAZÝVANÝ LEGIONÁRSKA CHOROBA 3. PREBIEHAJÚCE VYNÚTENÉ ODZBROJOVANIE AMERIKY

Téma č. 1 - SOVIETSKY ČASTICOVÝ LÚČ A ZABIJACKÉ DRUŽICE

Minulý mesiac som v Audio liste č. 26, nahranom 30. septembra 1977, odhalil, že Sovietsky zväz sa stal prvou krajinou na Zemi, ktorá má novú superzbraň - časticový lúč - teraz rozmiestnenú na obežnej dráhe Zeme. Prvá zabijacká družica s časticovým lúčom bola vypustená pred tromi mesiacmi, 17. júla 1977, a je známa ako Kozmos 929.

Ako som vám povedal minulý mesiac, prvá operačná skúška proti cieľu sa uskutočnila nad Sovietskym zväzom v skorých ranných hodinách 20. septembra 1977. Americká špiónážna družica bola rozmetaná do obrovskej ohnivej gule viditeľnej zo vzdialenosti stoviek míľ. Presne o dva týždne, 4. októbra 1977, usporiadal minister obrany Harold Brown tlačovú konferenciu, na ktorej všetkých šokoval neočakávanými slovami: „Faktom je, že Sovietsi nielen vyvíjajú protidružicovú schopnosť, ale ju majú aj operačne nasadenú.“

Dodal: „Znepokojuje ma to, pretože sa vo veľkej miere spoliehame na naše vesmírne systémy pri podpore svojich vojenských schopností, ktoré podľa mňa prispievajú k odstrašovaniu a zabráňovaniu vojne.“ Po prejave Dr. Browna ďalší predstavitelia ministerstva obrany označili naše nízko letiace špiónážne družice za zraniteľné voči sovietskym zabijackým družiciam, známym aj ako interceptory Kozmos. Dr. Brown ani ostatní hovorcovia však nechceli verejne vysvetliť americkému ľudu, ako nové interceptory Kozmos fungujú. Veď Rusi to vedia! Reportérom teda v článkoch nezostalo nič iné než spomínať desaťročnú sovietsku koncepciu výbušného interceptora, ktorý by sa priblížil k cieľu a vybuchol. To, že ide o zbraň s časticovým lúčom, sa nespomenulo.

V januári tohto roka varoval Kongres odchádzajúci riaditeľ výskumu Pentagonu Dr. Malcolm Currie. Povedal, že dovoliť Sovietom získať nad nami prevahu v protidružicových zbraniach by bolo katastrofálne. A niet sa čo čudovať. Družice dnes zohrávajú ústrednú úlohu vo vojenskej komunikácii, zbere spravodajských informácií a včasnom varovaní pred možným útokom. Možno nimi odhaliť nezvyčajné presuny vojsk alebo iné prípravy na útok a iba družice by zaznamenali dokonca aj odpálenie medzikontinentálnych balistických rakiet. Bez špiónážnych družíc by sme boli slepí voči prekvapivému útoku strategickými raketami. Dohoda SALT II, ktorú sa Jimmy Carter teraz tak horúčkovo snaží presadiť, však neobsahuje nijaké ustanovenie proti protidružicovým zbraniam.

Ako som oznámil v Audio liste č. 26 koncom minulého mesiaca, štyri dni pred ohromujúcim Brownovým vyhlásením o operačných sovietskych zabijackých družiciach boli na obežnej dráhe dva interceptory triedy Kozmos 929. Teraz ich je osem! Sovietsky zväz teraz jeden po druhom ničí americké strategické satelity, pričom zakaždým vzniká obrovská ohnivá guľa podobná tej, ktorú som vám opísal minulý mesiac.

13. októbra, začiatkom tohto mesiaca, CBS Radio News informovalo, že niekoľko ľudí vyjadrilo obavy po pozorovaní viacerých ohnivých gúl nad Ruskom. Pýtali sa, čo by to mohlo byť, a domnievali sa, že možno ide o UFO z vesmíru. Ruský vedec, s ktorým o tom robili rozhovor, však povedal, že ohnivé gule nie sú dôvodom na obavy a že ide iba o javy Kozmos. Samozrejme, žartovne hovoril pravdu, pretože podľa autora tieto nedávne pozoruhodné ohnivé javy spôsobujú interceptory Kozmos s časticovým lúčom.

Najväčšou zo všetkých doterajších ohnivých gúl však bola tá, ktorá vybuchla nad Spojenými štátmi večer 18. októbra, len pred jedenástimi dňami. Stovky svedkov hlásili obrovskú ohnivú guľu od McDonalldovho observatória na úplnom juhozápade Texasu až po miesta vzdialené niekoľko stoviek míľ v Arkansase a Missouri, ako aj v susedných štátoch Oklahoma a Louisiana. Bola taká jasná, že ľudia vzdialení od seba stovky míľ si mysleli, že dopadla blízko nich; a taká veľká, že astronómovia tvrdili, že mala dosiahnuť zem. Podľa radarových a vojenských pozorovateľov však vybuchla vo vzduchu jasným zábleskom. V tejto chvíli sa nevie, či niektoré časti prežili a dopadli na zem.

Tak sa podľa autora 85-tonová americká vesmírna stanica SKYLAB, vypustená pred štyrmi rokmi, veľkolepo skončila zásahom sovietskeho interceptora Kozmos. Sovietsky zväz chcel zabezpečiť, aby Amerika nemohla Skylab nijako uviesť do služby a začať ním zvracať rýchlo rastúcu sovietskú nadvládu vo vesmíre. A pre prípad, že by niektoré kusy veľkej vesmírnej stanice dopadli na zem bez zhorenia a mohli spôsobiť škody či zranenia, Skylab zničili nad Spojenými štátmi namiesto nad Sovietskym zväzom.

O deväť dní neskôr vláda prostredníctvom večerných správ CBS z 27. októbra 1977 zverejnila prepracovanú kryciu verziu príbehu o Skylabe. Počas premietania oficiálneho filmu NASA o Skylabe na obežnej dráhe nám povedali, že z nejakého zvláštneho dôvodu sa jeho obežná dráha rozpadá skôr, než sa očakávalo, a že by mohol predčasne spadnúť. Priatelia, ak teraz niekto nájde jeho kúsky ležať na zemi, základy budúceho verejného vysvetlenia už boli položené.

Sovietske používanie novej zbrane s časticovým lúčom na zostreľovanie našich strategických družíc je dosť zlé, ale je to iba začiatok. Ako som podrobne vysvetlil minulý mesiac, tajná americká mesačná základňa v kráteri Kopernik bola 27. septembra 1977 vyradená. Bombardoval ju sovietsky neutrónový časticový lúč, ktorý zabil všetkých našich astronautov. Samotná základňa Kopernik bola vybavená zbraňami s časticovým lúčom, ale Sovietsky zväz ju porazil tesne pred dosiahnutím operačného stavu. Amerika tak prehrala bitku žatevného splnu; a hoci táto vesmírna bitka zostáva tajná, jej dôsledky sa objavujú všade okolo nás.

V témach č. 2 a 3 sa vás pokúsim oboznámiť s vojenskými a diplomatickými udalosťami, ktoré nastali v dôsledku našej prehry v bitke žatevného splnu. Teraz vám však poviem o najnovšom vývoji v samotnom vesmíre. 29. septembra 1977, len dva dni po bitke žatevného splnu a Gromykovom ultimáte Jimmymu Carterovi, Sovietsky zväz vypustil vesmírnu stanicu Salut 6. V ten istý deň sa raketa Atlas Centaur stala druhou americkou raketou za dva týždne, ktorá vybuchla počas štartu.

Umiestnenie Salutu 6 na obežnú dráhu podľa autora signalizovalo začiatok prvej sovietskej pilotovanej misie na Mesiace; a nasledujúci deň, keď práve svital sovietsky mesačný vek, slnko zapadlo nad americkým mesačným vekom. Vesmírne stredisko NASA v Houstone vyslalo na Mesiace diaľkové príkazy na vypnutie všetkých automatických zariadení, ktoré tam ešte pracovali. Ako zvyčajne nám tiché a zväčša nepovšimnuté správy povedali, že sa to robí v záujme úspory peňazí.

9. októbra vypustili Sojuz 25 s dvojčlennou posádkou, aby sa stretol so Salutom 6. Tak ako posádka Apolla 11 niesla americkú vlajku, ktorú mala vztýčiť na Mesiace, posádka Sojuzu 25 si vzala výtlačok novoprijatej sovietskej ústavy. Keď veliteľ misie Kovalonok nastupoval do kozmickej lode, televíznym

divákovi neposlal obvyklé priateľské zamávanie, ale pozdrav zdvihnutou zovretou päťou. Sojuz 25 potom odštartoval z tej istej rampy kozmodrómu Bajkonur, z ktorej pred dvadsiatimi rokmi vypustili Sputnik 1.

O necelé dva dni Rádio Moskva prerušilo 24-hodinové mlčanie o misii, pre ktoré sa mnohí pozorovatelia pýtali, či kozmonauti neutrpeli nehodu. Oznámilo, že sú v dobrom stave a ich kabína Sojuz 25 bezpečne pristála. Misia bola údajne prerušená, pretože Sojuz 25 nedokázal úspešne zakotviť pri Salute 6. Podľa autora sa však Sojuz 25 so Salutom 6 úspešne stretol. Účelom nebolo zakotviť a zostať na obežnej dráhe, ale spojiť sa s mesačným pohonným a prístrojovým modulom - a to Sojuz 25 urobil. Keď Rádio Moskva prerušilo mlčanie krycím príbehom o prerušenej misii, Sojuz 25 už bol na ceste k Mesiacu.

16. októbra, po dosiahnutí obežnej dráhy Mesiaca, posádka Sojuzu 25 oddelila rádiový retranslačný modul a nechala ho na mesačnej orbite, zatiaľ čo zostúpila na povrch. Tak ako sa dvaja Američania Armstrong a Aldrin stali prvými ľuďmi, ktorí vstúpili na privrátenú stranu Mesiaca, dvaja Rusi Kovalonok a Rjumin sa podľa autora stali prvými, ktorí pristáli na odvrátenej strane v kráteri Jules Verne. Sovietsky zväz sa teraz usiluje urobiť to isté, o čo sa pokúsila ovládaná vláda Spojených štátov: vybudovať na Mesiaci základňu zbraní s časticovým lúčom, z ktorej by ohrozoval Zem.

Operácia prebiehajúca v kráteri Jules Verne je iba dočasným krokom. Odvrátená strana Mesiaca sa používa výlučne ako bezpečné útočisko, kde možno podľa ich nádeje vykonať všetky predbežné prípravy bez možnosti amerického pozorovania alebo odvety. Plánom je zhromaždiť na bezpečnom mieste odvrátenej strany všetko potrebné pre počiatočné zariadenie s časticovým lúčom vrátane vybavenia, posádok kozmonautov a zariadení na podporu života. Potom sa pomocou rakiet všetko naraz a rýchlo prepraví na zamýšľané miesto na privrátenej strane. Ak všetko pôjde podľa plánu, sovietska základňa s časticovým lúčom bude môcť veľmi rýchlo začať pracovať po rýchlom presune na privrátenú stranu.

Sovietsky zväz tak očakáva, že základňu uvedie do prevádzky a bude sa môcť brániť skôr, než ju zasiahne akýkoľvek mysliteľný preventívny úder. Nechce utrpieť rovnaký osud, aký podľa autora pred mesiacom spôsobil tajnej americkej mesačnej základni.

Keď bude sovietska mesačná základňa operačná a chránená zbraňou s nabitým časticovým lúčom, bude z vojenského hľadiska relatívne bezpečná. Platí to najmä preto, že na obežnej dráhe Zeme je už malá flotila interceptorov Kozmos vyzbrojených časticovými lúčmi. Keď teda bude sovietska mesačná základňa na privrátenej strane Mesiaca v prevádzke, Sovietsky zväz sa ju možno rozhodne oznámiť svetu, samozrejme bez vysvetlenia jej skutočného účelu. Ak áno, bude to prekvapujúca ozvena prvých dní sovietskeho vesmírneho programu, keď sa veľkolepé úspechy vo vesmíre oznamovali až po úspešnom začatí, nikdy vopred.

Podľa mojich najnovších spravodajských informácií o sovietskej mesačnej misii projekt postupuje veľmi rýchlo. Pred dvomi dňami, 27. októbra, sa k posádke Sojuzu 25 v kráteri Jules Verne už pripojili ďalší kozmonauti a dorazili aj súčasti zbrane s časticovým lúčom. Pri tomto tempe by sa vesmírna preprava posádky a vybavenia na privrátenú stranu Mesiaca mohla uskutočniť veľmi skoro; a ak áno, načasovanie by bolo ideálne na účely sovietskej propagandy. Dvadsiate výročie Sputniku 1, ktoré pripadlo na 4. októbra, si pripomenuli vypustením Sojuzu 25 z tej istej rampy, z ktorej odštartoval Sputnik 1. Pred nami je ešte 7. november, 60. výročie bolševickej revolúcie. Ako lepšie presvedčiť svet o životaschopnosti sovietskeho systému než tým, že kozmonaut vysielajúci z Mesiaca pochváli v celosvetovej televízii úplne novú sovietsku ústavu?!

Téma č. 2 - ŠÍRIACI SA ATÓMOVÝ MOR NAZÝVANÝ LEGIONÁRSKA CHOROBA

Keď som minulý mesiac, 30. septembra, nahrával Audio list č. 26, upozornil som vás, že veľké množstvo sovietskych ponoriek je na ceste obklúčiť Spojené štáty. Určite prebiehala vojenská konfrontácia a varoval som, že nemožno ignorovať možnosť samotnej vojny. Iba predchádzajúci víkend Sovietsky zväz náhle vyhnal všetky západné rybárske trawler z Barentsovho mora, kde leží veľká námorná základňa Murmansk. V utorok 27. septembra tajná vesmírna bitka žatevného splnu ukončila existenciu americkej mesačnej základne v kráteri Kopernik; a v ten deň sa Barentsovo aj Ochotské more pri polostrove Kamčatka hemžili sovietskymi ponorkami.

Počas tohto vojenského vývoja v zákulisí predniesol sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko v OSN veľmi tvrdý prejav, ktorý obsahoval zastreté ultimátum Spojeným štátom. V ten večer sa na Gromykovu požiadavku v Bielom dome uskutočnilo náhle a neočakávané stretnutie Gromyka, Jimmyho Cartera a ministra zahraničných vecí Cyrusa Vancea.

Minulý mesiac som vám povedal, čo Gromyko veľmi priamo povedal Carterovi; a hneď na druhý deň dve obrovské sovietske ponorkové flotily opustili zhromaždiská a vyrazili k Spojeným štátom. Keďže NATO považuje vyslanie sovietskej ponorkovej sily na more za významný varovný signál blížiaceho sa konfliktu, situácia bola potenciálne veľmi vážna. Na základe informácií zo svojich spravodajských zdrojov som vás teda varoval, že do 7. októbra, ak nie skôr, sovietska ponorková flotila obklúči Spojené štáty pri východnom a západnom pobreží aj v Mexickom zálive.

5. októbra, začiatkom tohto mesiaca, viceadmirál William Reed, veliteľ hladinových síl našej Atlantickej flotily, na sympóziu námornej moci juhovýchodu v Atlante v štáte Georgia odhalil, že sovietske ponorky spolu s mnohými hladinovými loďami sa vo veľkom počte nachádzajú pri našom atlantickom pobreží a pobreží Mexického zálivu. Povedal, že sú dosť blízko na zničenie amerických miest v jadrovej vojne. Dodal, že v každej dlhej vojne so Sovietskym zväzom by bola Amerika vo vážnej nevýhode pre veľkosť a účinnosť sovietskeho námorníctva.

Nasledujúci deň, 6. októbra, podľa miestnej rozhlasovej stanice hovorca námorníctva v San Diegu povedal, že veľké množstvo sovietskych ponoriek bolo spozorované aj v Tichom oceáne a smerovalo k nám. Ráno 7. októbra 1977 moje vlastné správy naznačovali, že tichomorská armáda bola v najbližšom bode približne 700 míľ západne od San Francisca a rozprestierala sa na ploche oceánu dlhej 1 000 míľ zo severu na juh a hlbokaj 200 míľ. Atlantická armáda sa v najbližšom bode nachádzala asi 1 600 míľ od New Yorku a rozprestierala sa na podobnej ploche oceánu. Tichomorská armáda vtedy spomaľovala, aby sa atlantická priblížila na podobnú vzdialenosť. Flotila 29 ponoriek v Mexickom zálive, ktoré už boli na miestach pri nahrávaní Audio listu č. 26, medzitým jednoducho zostávala a čakala.

Do večera 9. októbra bola tichomorská armáda rozmiestnená v bojovej zostave pozdĺž celého západného pobrežia vo vzdialenosti 400 míľ. Atlantická armáda bola v najbližšom bode len o niečo vyše 500 míľ od New Yorku, ale ešte sa musela rozvinúť rovnobežne s líniou východného pobrežia. Počas toho začala flotila západne od našich brehov podľa autora vstrekať do vzduchu rádiochemický jed pomocou výkonných dávkovačov fluórovaných uhľovodíkov.

Táto technika rádiologickej vojny je presne tá, ktorú som pred rokom opísal v Audio liste č. 17 v súvislosti s vtedajšou konfrontáciou so sovietskymi ponorkami. Tentoraz však zloženie zahŕňa rádioaktívne plutónium aj zirkónium. Ako som uviedol v Audio liste č. 17, táto kombinácia podľa autora spôsobuje takzvanú legionársku chorobu; o chvíľu o tom poviem viac.

V skorých hodinách toho dňa, 9. októbra, britský minister zahraničných vecí David Owen neočakávane opustil Londýn a narychlo odcestoval na dva dni do Moskvy. Oficiálne mal rokovať o Rodézii a obchodných otázkach, podľa autora však v skutočnosti odchádzal do Moskvy kapitulovať. Napriek všetkému, o čo sa Veľká Británia snažila, aby sa postavila Kremľu, prielom Sovietskeho zväzu v časticových lúčoch a americká prehra v tomto rozhodujúcom súperení urobili situáciu neudržateľnou.

Nasledujúci večer odvolali viceprezidenta Mondalea z osláv Kolumbovho dňa v San Franciscu späť do Washingtonu; kríza sa prehlbovala. Na poludnie 12. októbra vrcholila hrozba sovietskej ponorkovej flotily. Na západe sa flotila priblížila na 250 míľ od pobrežia; na východe sa Sovieti dostali na menej než 150 míľ od New Yorku. Pozdĺž atlantického a tichomorského pobrežia aj pobrežia Mexického zálivu sovietske ponorky prakticky zastali v pozícii umožňujúcej kedykoľvek zaútočiť.

Západná flotila ďalej vstrekovala do vzduchu rádiochemické jedy, istý čas vrátane stroncia 90. V ten deň prišli nové správy o ohnivých guliach nad Ruskom a zároveň oznámili, že Leonid Brežnev čoskoro navštívi Britániu vďaka pokroku dosiahnutému počas Owenovej víkendovej návštevy. Minister obrany Harold Brown, ktorý bol v Európe na rozhovoroch so spojencami NATO, teraz podľa predchádzajúceho oznámenia smeroval do Juhoslávie. Podľa mojich vlastných informácií vysoký predstaviteľ vlády Spojených štátov 14. októbra sprostredkovanými kanálmi oznámil americkú kapituláciu Sovietskemu zväzu. Identitu tohto predstaviteľa sa mi nepodarilo potvrdiť, ale Brownova prítomnosť v Juhoslávii v ten deň nemusí byť náhodná.

Sovietska vojnová hrozba v každom prípade dobre splnila zamýšľané ciele. Dostala Spojené štáty do postavenia, v ktorom by každý pokus odvety proti Sovietom za zničenie našej mesačnej základne bol samovražedný. Predovšetkým zabezpečila, že Amerika sa nepokúsi zasahovať do sovietskej mesačnej misie, ktorá sa uskutočnila počas tohto obdobia. V tomto ohľade sa kubánska raketová kríza zopakovala s obrátenými úlohami Ameriky a Ruska.

Kremeľ si dobre uvedomuje, že situácia, ktorej teraz čelia skutoční vládcovia Ameriky, je pre nich úplne nová a v skutočnosti nevedia, čo robiť. Prvýkrát už nemajú v rukáve neviditeľné eso, ktorým by Rusko prinútili poslúchať. Demonštrácia sovietskej vojenskej moci a pripravenosti ju použiť však prinútila ovládanú Carterovu administratívu ustúpiť, tak ako pred pätnástimi rokmi pod rovnakým tlakom ustúpil Chruščov.

Rusi sú dobre známi svojou schopnosťou vyhrávať šachové partie a nedali sa oklamať. Výsledkom bolo, že Amerika 14. októbra 1977 kapitulovala pred Sovietskym zväzom za podmienok, ktoré odhalím v téme č. 3. Sovietske prijatie kapitulácie sa prejavilo 15. októbra, keď sa väčšina sovietskych ponorkových flotíl odvrátila od amerických brehov a začala smerovať domov. Do 16. októbra už všetky ponorky pri pobreží Mexického zálivu okrem dvoch smerovali späť do kubánskych vôd; do 18. októbra sa sústredili pozdĺž severného pobrežia východne od Camagüey. Východná a západná armáda už boli ďaleko na mori s výnimkou piatich ponoriek z každej, ktoré zostali pri našich brehoch.

17. októbra, keď už sovietske námorníctvo nebolo v hrozivej pozícii, NATO začalo vlastné dvojtýždňové námorné cvičenie v Atlantiku. Dvanásť sovietskych ponoriek, ktoré zostali pri našich brehoch, však podľa autora bez prekážok ďalej vypúšťalo plutóniovo-zirkóniové jedy do atmosféry, aby vyvolávalo legionársku chorobu.

Legionárska choroba je podľa autorovho tvrdenia rovnako ako takzvaná prasacia chrípka umelou chorobou spôsobovanou rádiologickou vojnou. Moje dôverné spravodajské zdroje mi umožnili už v apríli 1976, v Audio liste č. 11, hneď po oznámení programu prezidentom Geraldom Fordom, varovať, že vládny program proti prasacej chrípke je podvod určený na zakrytie účinkov rádiologickej vojny v Amerike. V Audio liste č. 17 pred rokom v tomto mesiaci som mohol povedať celý príbeh o údajnom

podvode s prasacou chrípkou, legionárskej chorobe a ďalších zvláštnych ochoreniach, ktoré sa vtedy objavovali.

V tomto čase minulého roka Sovietsky zväz podľa autora začal program experimentálnych útokov plutóniovými mrakmi proti americkému obyvateľstvu. Používal zloženie, ktoré malo vyvolať ochorenie podobné prasacej chrípke, ale projekt nikdy nebol taký účinný, ako sa požadovalo. Nedávno začal experimentovať so zmesou plutónia a zirkónia, ktorá údajne spôsobuje takzvanú legionársku chorobu. Prvýkrát ju mali vyskúšať na zjazde Americkej légie v júli 1976, kde ochorelo 180 ľudí a 28 zomrelo. Nedávne mrakové útoky sovietskych ponoriek podľa autora ukázali, že ide o účinnejší jed než predchádzajúci, keďže legionárska choroba sa čoraz častejšie objavuje po celej krajine.

Ako som vysvetlil v Audio liste č. 17, legionárska choroba je podľa autorovho tvrdenia v zásade formou choroby z ožiarenia, ktorú Sovietsky zväz zámerne vyvoláva tajnou rádiologickou vojnou. Nedávno oznámili, že s legionárskou chorobou súvisí zvláštna baktéria zápalu pľúc, podľa autora je to však iba komplikácia. Základnou príčinou, ktorá oslabuje telo a umožňuje túto bakteriálnu komplikáciu, má byť sovietsky rádiochemický jed vo vzduchu.

Nie každý, kto je vystavený jedu v nízkych koncentráciách údajne prítomných v našom vzduchu, ochorie. Najlepšiu šancu vyhnúť sa jeho účinkom majú tí, ktorí sú v dobrom základnom zdravotnom stave, majú dostatok odpočinku a správnu výživu. Práve oni majú podľa textu aj najväčšiu pravdepodobnosť prežiť, ak legionársku chorobu dostanú. Úmrtnosť je približne 15 percent, rovnako ako pri prvom veľkom prepuknutí vo Filadelfii. Antibiotiká môžu ovplyvniť bakteriálnu komplikáciu, ale nijako neovplyvňujú údajnú základnú rádiologickú príčinu.

Centrum pre kontrolu chorôb v Atlante doteraz tvrdí, že legionársku chorobu hlásilo 22 štátov a District of Columbia. Niektorí hovorcovia ju teraz nazývajú „atypický zápal pľúc“, ale nech ju nazvete akokoľvek, šíri sa. Mnohí lekári ju stále nepoznajú, preto uvádzam zoznam príznakov sprevádzajúcich legionársku chorobu: zvyčajne sa začína celkovou nevoľnosťou a bolesťami hlavy; do jedného dňa nasleduje rýchlo stúpajúca horúčka, ktorá môže dosiahnuť 102 až 105 stupňov Fahrenheita, spolu so zimnicou. Bežný je dráždivý kašeľ, bolesť žalúdka, nevoľnosť a hnačka, niekedy vrátane krvácania.

Hoci je ochorenie také závažné, nie je nákazlivé, teda neprenáša sa z človeka na človeka. Podľa autorovej interpretácie ho všetci dostávajú z rovnakého zdroja, zo vzduchu, ktorý dýchame. Nie každý má všetky príznaky a rôznych ľudí zrejme postihuje trochu odlišne. U malých detí sa podľa mojich informácií môže prejaviť ako mimoriadne závažná forma laryngitídy pre silný účinok údajného plutóniovo-zirkóniového jedu na dýchacie cesty v hrdle. To by podľa autora mohlo byť príčinou nezvyčajne závažných prepuknutí laryngitídy, ktoré sa vyskytujú v niektorých severných štátoch a ktoré štátni zdravotníci predstavitelia nevedia vysvetliť.

Priatelia, my v Spojených štátoch spolu s ľuďmi v niektorých častiach Kanady a Mexika sme podľa autora obeťami šíriaceho sa atómového moru. Má ho vytvárať nevyhlásená rádiologická vojna Sovietskeho zväzu, ktorej cieľom je demoralizovať nás a oslabiť našu vôľu odporovať konečnému prevzatiu moci. Vďaka kapitulácii Carterovej administratívy pred Kremľom v tomto mesiaci nebude podľa neho skladať zbrane Sovietsky zväz, ale MY SAMI!

Téma č. 3 - PREBIEHAJÚCE VYNÚTENÉ ODZBROJOVANIE AMERIKY

Na tlačovej konferencii 29. septembra 1977 prezident Carter povedal reportérom, že neexistuje vyhládka na bezprostrednú dohodu o druhej zmluve o obmedzení strategických zbraní, SALT II. O dva dni skôr sovietsky minister zahraničných vecí Gromyko veľmi tvrdými slovami odsúdil žalostný stav sovietsko-amerických vzťahov a požadoval uzavretie novej dohody SALT „bez akéhokoľvek odkladu“.

Na narýchlo zvolanom večernom stretnutí Gromyko jasne ukázal, že Kreml' po vyradení tajnej americkej mesačnej základne toho dňa začne používať bič. Carterova reakcia však bola skôr šokom než okamžitou úplnou kapituláciou, a tak sa sovietske ponorky v priebehu niekoľkých hodín po Gromykovom odchode z Bieleho domu začali presúvať k Amerike.

Kapitulácia Spojených štátov 14. októbra zahŕňala prijatie sovietskych požiadaviek na novú dohodu SALT II, ktorá podľa autora účinne odzbrojí Ameriku, zatiaľ čo sovietska výzbroj sa bude môcť naďalej rozširovať a vyvíjať. Jediným ústupkom, ktorý Brežnev poskytol Carterovi, bolo mierne predĺženie času, aby Carterova administratíva mohla pripraviť cestu na americké prijatie zmluvy, ktorá nás vojensky zbaví sily.

Rozsah radikálneho posunu v odzbrojovaní v prospech Sovietskeho zväzu sa odhalil 19. októbra v OSN. Vo výbore mimo svetiel reflektorov, ale pred očami kľúčových členov svetového diplomatického spoločenstva, predniesli významné vyhlásenia Spojené štáty aj Sovietsky zväz. Americké vyhlásenie vyjadrilo našu ochotu spolupracovať a uviedlo, že dohoda o celom rade otázok môže byť hneď za rohom. Sovietske vyhlásenie hovorilo o ukončení pretekov v zbrojení a tvrdilo, že Rusko je pripravené pristúpiť k „drastickým odzbrojovacím opatreniam“. Americký delegát, pán Fisher, rozvinul skutočnosť, že teraz cíti nový elán a naliehavosť, a zdôraznil, že svet zažíva zásadný posun v myslení o odzbrojení.

Priatelia, celosvetové zásadné posuny v myslení o čomkoľvek nenastávajú bez príčiny. Tou príčinou je podľa autora koniec americkej mesačnej základne a výlučné vlastníctvo novej superzbrane s časticovým lúčom Sovietskym zväzom. Nasledujúci deň začali unikať podrobnosti o podobe navrhovanej dohody SALT II, ktorá bude naďalej predmetom intenzívneho spravodajstva a diskusií.

SALT II obsahuje obrovské ústupky Spojených štátov bez jediného významného ústupu Sovietskeho zväzu, dokonca aj pri povrchnom pohľade. Jimmy Carter napríklad na veľkú radosť Kremľa zrušil bombardér B-1 s pochabým tvrdením, že ho nahradí strela s plochou dráhou letu. Tá je, priatelia, zraniteľnejšia voči sovietskej protivzdušnej obrane, než by bol B-1. SALT II však vyradí z hry aj strelu s plochou dráhou letu tým, že obmedzí jej dosah natolko, že naše staré, pomalé B-52 sa pri útoku budú musieť priblížiť k Rusku tak blízko, že ich rozsiahly sovietsky systém protivzdušnej obrany bude môcť zostreliť.

Spojené štáty sa navyše zaviazali neposkytovať strely s plochou dráhou letu ani technológiu na ich výrobu našim spojencom v NATO, pre ktorých by mohli byť veľmi cenné. Amerika za to dostane sovietsky sľub týkajúci sa ich nadzvukového bombardéra Backfire, približného náprotivku nášho bombardéra B-1. Podľa spravodajských informácií NATO Sovietsky zväz už prevádzkuje vyše 400 bombardérov Backfire. Inými slovami, už má väčšiu silu úplne nových nadzvukových strategických bombardérov Backfire než naša sila dvadsaťročných, podzvukových a opotrebovaných B-52. Navyše najnovšia verzia má ešte väčší dolet než náš B-52 a sovietske závody každý mesiac vyrábajú ďalšie stroje Backfire.

Carterova administratíva sa však uspokojila so sovietskym sľubom, že nezačnú bombardéry Backfire vyrábať rýchlejšie než doteraz. Kreml' navyše jednoducho dal svoje slovo, že napriek ich strategickým schopnostiam ich nerozmiestni strategickým spôsobom. My sa za to zaväzujeme vôbec ich nepočítať ako strategické bombardéry, čím ich vyjmeme z obmedzení výzbroje stanovených v SALT II; a súhlasíme, že im budeme dôverovať bez akejkoľvek požiadavky na overovanie. Viete si to predstaviť?

Nech sú tieto veci akokoľvek vážne, zatieni ich závažnosť toho, čo návrhy SALT II úplne vynechávajú. Nehovoria ani slovo o zbraniach rádiologickej vojny, ktoré sa podľa autora práve používajú proti Spojeným štátom. Nehovoria vôbec nič o protidružicových zbraniach, napriek ich katastrofálnym

dôsledkom a napriek tomu, že aj ministerstvo obrany priznáva ich operačné zaradenie do sovietskeho arzenálu. SALT II by nijako neobmedzila používanie mikrovlnných zbraní proti ľuďom, ktoré Sovietsky zväz podľa môjho tvrdenia takisto používa, ako som odhalil v Audio liste č. 20 z januára 1977. Lúčové zbrane, najmä časticový lúč, ktorý teraz podľa autora vlastní výlučne Rusko, sa úplne ignorujú.

Naše strategické raketové sily sa tak napríklad rýchlo neutralizujú, zatiaľ čo sovietske zostávajú zachované. Naše družice včasného varovania, od ktorých závisí upozornenie na sovietsky útok, ničia družice-interceptory Kozmos. A keby sme vypustili svoje rakety, vhodne rozmiestnené sovietske časticové lúče by mohli zničiť bojové hlavice počas letu. Približná rovnosť v raketách, ktorú je dnes Sovietsky zväz zjavne pripravený zapísať do dohody SALT II, preto nič neznamená. V skutočnosti sa podľa autora práve začína úplné odzbrojenie Ameriky.

Tí, ktorí využívajú svoj vplyv, aby Amerika prijala dohodu SALT II, tvrdia, že poskytnutím takých strašných ústupkov Sovietskemu zväzu odstránime akúkoľvek sovietsku motiváciu ísť do vojny. Ale priatelia, je to intelektuálny spôsob, ako povedať „radšej červený než mŕtvy“. Ak sa však prijme nereálny svet „Alice v krajine zázrakov“ zabudovaný do SALT II, budeme ako národ podľa autora červení aj mŕtvi.

Trvalo dvesto rokov, kým sa zničila štruktúra slobody a prosperity vytvorená našimi zakladateľmi. Viac než raz už tí, ktorí nás chceli zničiť, Spojené štáty takmer odpísali, len aby potom videli, ako Amerika znovu povstala, odrazila sa odo dna a pokračovala. Kremľ nemá v úmysle riskovať, že nás napokon ušetrí vojny. Má v úmysle raz a navždy zničiť americký systém; naše predchádzajúce odzbrojenie má len uľahčiť zničenie našej krajiny bez utrpenia na jeho strane. Keď bolo zničené staroveké Kartágo, Rimania zaorali do pôdy soľ, aby Kartágo už nikdy nepovstalo. Sovietsky zväz teraz podľa autora používa zmluvy SALT, aby zabezpečil, že porazená Amerika už nikdy nepovstane.

Priatelia, toto je dedičstvo, ktoré Amerika získava vďaka úplne katastrofálnym politikám, ktoré jej štyria Rockefellerovi bratia celé desaťročia vnucovali. Občas ma obviňovali, že proti nim vediem osobnú vendetu, a niekedy aj proti celej rodine, ktorú som nikdy neobvinil z účasti na tom, čo robia štyria bratia. Nie je to však osobné; nezverejňujem to, čo viem o ich súkromnom živote. Som však presvedčený, že ich politika ovplyvňujúca milióny iných životov by mala byť verejná.

David, Nelson, Laurance a John D. Rockefeller III. mi nikdy osobne nič neurobili, ich politika však priviedla krajinu, ktorú milujem, Spojené štáty americké, na pokraj úplnej skazy. Keď viem to, čo viem, mám iba dve možnosti: hovoriť alebo mlčať; a ja mlčať nemôžem. Aby ste pochopili, prečo to hovorím, museli by ste prejsť tým, čím som prešiel ja. Museli by ste trpieť, v noci sa prehadzovať a pýtať sa sami seba: „Čo sa stalo s touto veľkou krajinou?“ Vždy som dúfal, že štyria Rockefellerovi bratia uvidia svetlo a úprimne sa odvrátia od politiky, ktorá ničí Ameriku. Ako raz ich starému otcovi Johnovi D. Rockefellerovi st. povedal významný náboženský vodca: „Veľké bohatstvo je zverenou hodnotou a malo by sa používať pre verejné dobro.“

V tejto chvíli sa nerobí nič z toho, čo by mohlo Ameriku zachrániť. Možno je už neskoro zachrániť Ameriku, ako ju poznáme, ale nikdy nie je neskoro robiť to, čo je správne, a úspech alebo neúspech nášho úsilia ponechať v rukách nášho Pána.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná a ochraňuje každého jedného z vás.

Späť na obsah

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.